

Görüyoruz ki eşya, hususan zîhayat olanlar, def'î gibi âni bir zamanda vücuda gelir.

Beşinci Pencere:

Görüyoruz ki eşya, hususan zîhayat olanlar, def'î gibi âni bir zamanda vücuda gelir. Halbuki def'î ve âni bir surette basit bir maddeden çıkan şeyler, gayet basit, şekilsiz, sanatsız olması lâzım gelirken; çok maharete muhtaç bir hüsn-ü sanatta, çok zamana muhtaç ihtimamkârane nakışlarla münakkaş, çok âlâta muhtaç acib sanatlarla müzeyyen, çok maddelere muhtaç bir surette halk olunuyorlar.

İşte bu def'î ve âni bir surette bu hârika sanat ve güzel heyet, her biri bir Sâni'-i Hakîm'in vücub-u vücuduna şehadet ve vahdet-i rububiyetine işaret ettikleri gibi mecmuu gayet parlak bir tarzda nihayetsiz Kadîr, nihayetsiz Hakîm bir Vâcibü'l-vücut'u gösterir. Şimdi ey sersem münkir! Haydi bunu ne ile izah edersin? Senin gibi sersem, âciz, cahil tabiatla mı? Veyahut hadsiz derece hata ederek o Sâni'-i Mukaddes'e "tabiat" ismini verip onun mu'cizat-ı kudretini, o tesmiye bahanesiyle tabiata isnad edip bin derece muhali birden irtikâb etmek mi istersin?